

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko **T. N.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego T. N. alimenty na rzecz powódki A. N. urodzonej (...) w D. w kwocie po 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 21 sierpnia 2014 roku, płatne z góry do dnia 1-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk K. S. jako przedstawicielki ustawowej powódki;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu T. N. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powódka była zwolniona;

IV. zasądza od pozwanego T. N. na rzecz K. S. kwotę 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

K. S. jako przedstawicielka ustawowa powódki A. N. w dniu 21 sierpnia 2014 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego T. N. na rzecz powódki alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podniosła, iż obowiązek alimentacyjny nie został do tej pory ustalony.

Odnośnie sytuacji finansowej pozwanego wskazała, że pozwany prowadzi własną firmę transportową, ma dwóch pracowników jak i samochody pracujące na firmę, a jego dochody są nieznanne. Odnośnie swojej sytuacji finansowej matka powódki wskazała, że przez ostatnie 7 miesięcy pracowała w (...) w P., jednak z dniem 11 lipca 2014 roku umowa z nią została rozwiązana z powodu braku wolnego etatu i została osobą bezrobotną z prawem do zasiłku.

Przedstawiając zestawienie wydatków na utrzymanie powódki jej matka w piśmie z dnia 16 stycznia 2015 roku wskazała, że średniomiesięczny koszt utrzymania i wychowania córki wynosi 1440 zł, na który składają się wydatki na przedszkole 150 zł, na wyżywienie 300 zł, na zakup odzieży, obuwia i bielizny – 280 zł, na zakup środków czystości –

100 zł, na zakup leków i witamin – 35 zł, na zakup książek, zabawek i rozrywki – 100 zł oraz 475 zł jako partycypacja córki w kosztach wynajmowanego mieszkania.

Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 500 zł.

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2015 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, zaś z ostrożności procesowej o zasądzenie alimentów w kwocie 500 zł. W uzasadnieniu wskazano, że władza rodzicielska nad małoletnią przysługuje obydwójgu rodzicom, którzy w okresie pierwszego półrocza po rozstaniu po połowie sprawowali bezpośrednią pieczę nad córką, a proporcje te zmieniły się wobec postawy matki, która ograniczyła zakres kontaktów córki z ojcem, po tym jak ojciec zrewidował swoją początkową ocenę co do kosztów utrzymania małoletniej i obniżył kwotę przekazywanych alimentów do 500 zł miesięcznie, gdyż nabrał przekonania, że przekazywane przez niego środki służą do zaspokojenia własnych potrzeb matki małoletniej. Podkreślono ponadto, że pozwany realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniej, co czyni zadość dyspozycji art. 135 § 2 krio. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że jest w stanie zaakceptować alimenty po 500 zł miesięcznie, co jest adekwatne do aktualnych usprawiedliwionych potrzeb córki, wskazując że określony przez matkę koszt utrzymania córki na 1600 zł miesięcznie jest rażąco zawyżony. Pozwany wskazał na nierzetelność twierdzeń matki powódki oraz podniósł, że wynajmowane przez nią trzypokojowe mieszkanie jest zbyt duże dla samotnej matki z dzieckiem, pozwany zakwestionował także przedstawione przez matkę paragony za zakupy, podnosząc, iż z paragonów wynika, iż dokonywane są przez matkę zakupy m. in. 40 kg owoców i warzyw, 15 kg mięsa, które trudno uznać za ilość niezbędną dla małoletniej powódki. Pozwany podkreślił, że alimenty nie mogą być źródłem wzbogacenia, czy utrzymania się dla matki dziecka, a do tego zmierza roszczenie wskazane w pozwie oraz stwierdził, że miesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi około 1000 zł, zatem jego obciążać może ewentualnie kwota 500 zł, szczególnie, że przez część każdego miesiąca małoletnia pozostaje pod opieką i on zaspakaja je potrzeby mieszkaniowe, żywieniowe i inne, w których nie partycypuje matka dziecka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. N. jest ojcem powódki A. N. urodzonej (...) w D.. Dziecko pochodzi z nieformalnego związku pozwanego i matki powódki, który zakończył się w połowie sierpnia 2014 roku.

Pozwany utrzymuje regularny kontakt z córką, rodzice doszli w tym zakresie początkowo do porozumienia i małoletnia przez znaczną część miesiąca przebywała u ojca.

Porozumienie rodziców w zakresie kontaktów z córką zachwiało się w lutym 2015 roku, kiedy to matka małoletniej przez niemal miesiąc nie widziała córki, gdyż po odebraniu jej przez ojca z przedszkola zostało stwierdzone zapalenie oskrzeli i małoletnia pozostała u pozwanego, który finansował cały proces jej leczenia i utrzymanie w tym czasie. W miesiącu lutym 2015 roku A. była u matki przez 6 dni.

Powyższe spowodowało, że w dniu 19 lutego 2015 roku matka powódki wniosła o uregulowanie kontaktów ojca z córką oraz o powierzenie jej władzy rodzicielskiej nad małoletnią. Postępowanie w tym zakresie prowadzone jest przed Sądem Rejonowym w D.łącznie w sprawie (...). Obecnie strony zostały skierowane do mediatora.

Dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia powódki – karta 4,

- akta tutejszego Sądu w sprawie (...),

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 43-44,

- przesłuchanie pozwanego – karta 44-45

A. od września 2015 roku uczęszcza do zerówki, która jest nieodpłatna, poprzednio uczęszczała do przedszkola, którego koszt ponosiła matka w wysokości 220 zł miesięcznie za wyżywienie. Ponadto matka ponosiła dodatkowe koszty związane z uczęszczaniem córki do przedszkola w tym opłatę w kwocie 58 zł za wyjścia do teatru i warsztaty świąteczne.

Średni miesięczny koszt utrzymania powódki u matki wynosi około 1100 zł. Na kwotę tę składa się koszt wyżywienia około 200 zł miesięcznie, zakupu odzieży, obuwia, bielizny – około 150 zł miesięcznie (1800 zł w skali roku), zakup środków czystości i kosmetyków w tym hypoalergicznym – około 40 zł miesięcznie, koszt zakupu witamin, ewentualnego leczenia średnio 35 zł miesięcznie (420 zł w skali roku), koszt zakupu zabawek, pomocy edukacyjnych – 100 zł miesięcznie, udział w kosztach mieszkania około 300 zł miesięcznie, koszt wypoczynku, w tym letniego urlopu i przyjemności około 100 zł w przeliczeniu miesięcznie (1200 zł rocznie). Na pozostałą kwotę 175 zł składa się koszt zakupu obiadów w szkole oraz inne ewentualne wydatki związane z zakupem przyborów do zerówki oraz ewentualnych wycieczek szkolnych.

Od września 2015 roku odpadł koszt za przedszkole wskazywany w piśmie pełnomocnika matki powódki ze stycznia 2015 roku.

Małoletnia powódka zamieszkuje wraz z matką w 3 pokojowym mieszkaniu położonym w P., w którym także od kwietnia 2015 roku zamieszkuje partner matki małoletniej. Matka powódki deklarowała w marcu 2015 roku zamianę mieszkania na mniejsze, z uwagi na zbyt wysokie koszty jego utrzymania, co nie nastąpiło.

Matka powódki nie przedstawiła dokumentów na okoliczność wielkości wynajmowanego mieszkania i wysokości opłat eksploatacyjnych za mieszkanie i jego najem.

Dowód: - informacja dyrektora przedszkola z dnia 23 marca 2015 roku – karta 42,

- zeznania świadka I. K. – karta 65,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 43-44,

- przesłuchanie pozwanego – karta 44-45

Przedstawicielka ustawowa powódki w czasie składania pozwu była osobą bezrobotną z prawem do zasiłku w wysokości 522,10 zł miesięcznie. Od 1 września 2014 roku K. S. podjęła pracę w ramach umowy o zastępstwo w (...) w P., a jej łączne miesięczne wynagrodzenie netto za okres od września 2014 roku do listopada 2014 roku wyniosło 4601,28 zł (w przeliczeniu na 1 miesiąc – 1533,76 zł).

Następnie matka powódki została zatrudniona w (...) w D. na stanowisku nauczyciela z dochodem 1800 zł brutto plus premia uznaniowa.

K. S. podejmowała także dodatkowe zatrudnienie opiekując się dziećmi, co było źródłem jej kolejnych niebyt wysokich dochodów, nigdy nie pracowała zaś w P. (...) w D., na co wskazywał pozwany.

Na wakacje 2015 roku matka powódki wraz z córką wyjechała na urlop do Włoch na okres około tygodnia, pojechali własnym środkiem transportu z partnerem K. S..

W okresie wakacji 2015 roku matka powódki nie była nigdzie formalnie zatrudniona, podejmowała dorywcze prace opiekując się dziećmi. Od września K. S. pracuje w (...) w D. jako wychowawca na świetlicy.

Dowód: - zaświadczenie (...) w D. – karta 3,

- zaświadczenia o wynagrodzeniu – karta 14,16,

- zaświadczenie o zatrudnieniu – karta 15,

- informacja dyrektora (...) w D.– karta 41,
- informacja właściciela P. (...) w D.– karta 53,
- zeznania świadka I. K. – karta 65,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 43-44,
- przesłuchanie pozwanego – karta 44-45

Pozwany prowadzi dochodową działalność gospodarczą w zakresie transportu, jego dochód miesięczny jest zmienny i wynosi 3500-4000 zł, w jego firmie pracuje brat, zatrudnia także kierowcę, który zarabia 2000-2500 zł zależnie od ilości przejechanych kilometrów. W roku podatkowym 2013 pozwany zadeklarował dochód w kwocie 16.721,27 zł, zaś w 2014 roku w kwocie 60.183,12 zł. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany zarejestrował w Starostwie Powiatowym w D. 12 pojazdów, w tym samochody ciężarowe, osobowe, przyczepy, ciągnik samochodowy, samochód specjalny - pomoc drogowa. Część aut użytkowanych przez pozwanego jest autami leasingowymi. Pozwany spłaca także kredyt, ponosi wydatki związane z kosztami napraw posiadanych przez siebie pojazdów.

Od lipca 2015 roku pozwany zamieszkuje ze świadkiem I. K., w wynajmowanym przez siebie mieszkaniu, gdzie koszt wynajmu wynosi 800 zł. Pozwany przyczynia się do utrzymania swojej obecnej konkubiny, która utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych oraz jej syna, uczęszczającego do trzeciej klasy szkoły podstawowej.

Pozwany początkowo po rozstaniu przekazywał na córkę alimenty w kwocie po 800 zł, jednakże po kilku miesiącach obniżył je do kwoty 500 zł, gdyż zweryfikował swoje wcześniejsze szacunki i uznał, że sam także ponosi koszty utrzymania córki, gdy ta przebywa u niego oraz, że część pieniędzy z alimentów matka małoletniej przeznacza na własne utrzymanie.

Na wakacje 2015 roku pozwany wraz z małoletnią powódką swoją konkubina i jej synem wyjechali na tydzień nad Morze Bałtyckie.

Dowód: - zaświadczenie z (...) o dochodach – karta 13,

- deklaracje podatkowe pozwanego za 2014 i 2013 rok – karta 56-57,
- informacja ze Starostwa Powiatowego w D. – karta 51,
- zeznania świadka I. K. – karta 65,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 43-44,
- przesłuchanie pozwanego – karta 44-45

Postanowieniem tymczasowym w sprawie (...) ustalono sposób kontaktów pozwanego z córką w ten sposób, że ma on prawo kontaktować się z małoletnią A. w każdy wtorek i czwartek od godz. 15.00 do godz. 19.00 oraz w drugi i czwarty weekend miesiąca, od piątku od godz. 15.00 do niedzieli, do godz. 19.00, w Wielki Poniedziałek Świąt Wielkanocnych od godz. 9.00 do godz. 19.00, poza miejscem zamieszkania małoletniej.

Kontakty małoletniej z ojcem odbywają się zgodnie z powyższym postanowieniem.

Pozwany także kupuje córce ubrania i pożywienie w czasie, gdy przebywa u niego, finansuje koszt jej przyjemności, zabiera do kina, na basen, na narty. W lipcu 2014 roku pozwany zatrudnił kierowcę, który jeździł za niego w trasy, aby mieć więcej czasu dla córki, móc odbierać ją z przedszkola.

Sąd zważył ponadto, co następuje

Powództwo w zakresie świadczeń alimentacyjnych zasługuje na uwzględnienie, jednakże, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 k.r.i o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymywać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwie jest, że powódka A. N. mająca sześć lat nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto nie posiada ona żadnego majątku, który mógłby być wykorzystany na potrzeby jej utrzymania. Z uwagi na to cały koszt utrzymania powódki spoczywa na jej rodzicach. Zakres zobowiązań każdego z rodziców, na mocy przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb powódki Sąd uznał, że należą do nich środki pieniężne niezbędne do wyżywienia powódki, jej ubrania oraz zachowania czystości, lekarstw i zabawek oraz odpowiednia część opłat na utrzymanie mieszkania, w którym małoletnia zamieszkuje wraz matką i od niedawna partnerem matki. Sąd uznał bowiem tą okoliczność za udowodnioną w oparciu o twierdzenia świadka I. K., które uznał za przekonujące i wiarygodne.

Ustalając możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego, Sąd oparł się na przesłuchaniu pozwanego T. N., zeznaniach świadka I. K. oraz rachunkach za zakup materiałów i dokumentacji z Urzędu (...) w D., uznając, że sytuacja materialna pozwanego jest dobra, wręcz bardzo dobra, a jego zmienny dochód w kwocie 3500-400 zł miesięcznie pozwala na pełne zaspokojenie własnych potrzeb oraz finansowe wsparcie konkubiny i jej syna, którzy wraz z nim zamieszkują.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powódki, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec A.. Informacje o jej sytuacji materialnej i możliwościach zarobkowych, Sąd ocenił w kontekście kolejnych zaświadczeń o dochodach i twierdzeń złożonych przez matkę oraz zeznań świadka I. K., która przedstawiła obecne miejsce pracy matki powódki. Z powyższych dowodów wynika jednoznacznie, że K. S. jest aktywna na rynku pracy, podejmuje zatrudnienie w charakterze nauczyciela oraz ewentualnie – w miarę możliwości dodatkowe zatrudnienie dorywcze, co jest o tyle trudne, że pozostając w nieformalnym związku z pozwanym nie musiała podejmować stałej pracy, pozostając na jego utrzymaniu, a obecnie, po rozstaniu musi od nowa budować swoją pozycję zawodową.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych K. S. i T. N., kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powoda K. K.. Przedstawicielka ustawowa powoda twierdziła, iż koszty te wynoszą 1440 zł miesięcznie.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powódki ponoszone przez matkę wynoszą około 1100 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu wyżywienia, ubrania, leczenia, środków czystości oraz jej udział w kosztach utrzymania mieszkania. Przedstawicielka ustawowa nie udowodniła, wskazywanych przez siebie wysokich kosztów mieszkaniowych określonych na 950 zł miesięcznie, których zasadność ponoszenia pozwany zakwestionował. Ostatecznie Sąd określił, oceniając realia obowiązujące na terenie funkcjonowania tutejszego Sądu, że udział małoletniej w kosztach utrzymania adekwatnego do jej potrzeb i jej matki mieszkania – na 300 zł. Zajmując powyższe stanowisko Sąd przyjął, że w przypadku zamieszkiwania dwóch osób koszt wynajmu trzypokojowego mieszkania był nieuzasadniony, w po zamieszkaniu w nim partnera matki powódki, udział małoletniej wynosi 300 zł.

Nie przekonały Sądu twierdzenia matki powódki i dołączone do akt paragony zakupu dużych ilości jedzenia, że koszt miesięcznego wyżywienia sześciolatki wynosi 300-400 zł miesięcznie, gdyż w realiach niniejszej sprawy małoletnia około 10 dni w miesiącu spędza u ojca, który zapewnia jej przez ten czas wyżywienie, zatem po przyjęciu za matką stawki 10 zł za dobę (karta 44) zasadnym było przyjęcie kwoty 200 zł miesięcznie na wyżywienie A. u matki, szczególnie że należy do tego doliczyć koszt obiadów dokupowanych w zerówce. K. S. nie wykazała także, że średni miesięczny koszt zakupu odzieży i obuwia dla córki wynosi 280 zł (co daje w skali roku 3360 zł), szczególnie, że sama przyznała

- karta 44, że koszt zakupu kilku ciepłych rzeczy na zimę to 150 zł, czego nie kupuje się co miesiąc, a w następnych miesiącach winien być rozliczony zakup kurtki zimowej i ewentualnie innych ubrań oraz butów na zimę. Ustalając na powyższym poziomie wydatki na wyżywienie i ubranie powódki Sąd uznał, że kwoty wskazywane w tym zakresie są zaniżone, a A. ma prawo do równej z ojcem stopy życiowej, do czego miała prawo przywyknąć w czasie, gdy rodzice mieszkali razem i utrzymywali się z jego środków finansowych.

Ustalając wysokość kosztów zakupu niezbędnych dla powódki środków czystości i kosmetyków w tym hypoalergicznym, określonych przez matkę na 100 zł miesięcznie - Sąd uznał, że i w tym przypadku matka nie udowodniła zasadności oraz faktu rzeczywistego ponoszenia tych kosztów, nie przedstawiając dowodów, że uzasadnione jest stosowanie droższych środków hypoalergicznym, dlatego też zgodził się ze wskazaniem pozwanego w tym zakresie, uznając za realne, że miesięczny, uzasadniony wydatek na powódkę w tym zakresie to 40 zł. Odnośnie kosztów leczenia uśrednionych przez matkę na 35 zł miesięcznie i wydatków na zabawki, pomoce naukowe i książeczki określonych na 100 zł miesięcznie, Sąd przyjął te kwoty uznając je za realne, odpowiadające potrzebom małoletniej i poziomowi życia jej rodziców, szczególnie że tych wydatków ojciec nie kwestionował. Doliczając do uzasadnionych wydatków koszt wypoczynku letniego i innego określony na 1200 w skali roku (100 zł miesięcznie) Sąd uwzględnił wydatki poniesione przez matkę powódki w tym zakresie, na podstawie twierdzeń świadka I. K., która relacjonowała o wyjeździe wakacyjnym A.do Włoch, uznając te wydatki za usprawiedliwione i realne, a jednocześnie możliwe do poniesienia przez pozwanego.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Zasądzone alimenty w kwocie po 550 zł miesięcznie zdaniem Sądu odpowiadają możliwościom pozwanego i przyczynią się do zaspokojenia większości bieżących potrzeb powódki, które musi zapewnić jej matka, gdy u niej córka przebywa, co ma zwykle miejsce przez przeważającą część miesiąca. Przy ustalaniu wysokości alimentów Sąd uznał, że w przypadku małoletniej A. obydwój rodzice ponoszą osobiste nakłady na wychowanie i utrzymanie małoletniej, a w czasie choroby w lutym 2015 roku to ojciec przejął na siebie cały ciężar opieki nad córką, w związku z czym matka powódki mogła kontynuować pracę. Sąd przyjął, iż pozwany ma możliwości zarobkowe, które pozwalają na zaspokajanie potrzeb powódki świadczeniami alimentacyjnymi w wysokości ustalonej przez Sąd.

Uznając powództwo za zasadne jedynie we wskazanej powyżej części Sąd oddalił je w pozostałym zakresie.

Uściślając obowiązek pozwanego wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach sądowych zostało oparte o przepis art. 98 k.p.c. i art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398, z późn. zm.), wobec faktu, że uznanie powództwa w znacznej części nie nastąpiło na pierwszej rozprawie, zaś wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono w oparciu o art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 6a ust. 4 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. Nr 162, poz. 1348 ze zmianami) uznając, że pozwany przegrał sprawę w 62,5 %.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.